

19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Ίούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου (~†80). Ζωσίμου
μάρτυρος (β΄ αἰ.), Παΐσιου ὀσίου τοῦ μεγάλου (ε΄ αἰ.).

ᾠχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν α΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ᾠχος πλ. δ΄ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις

η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος Δι-Θ

Των εν ολωτω κοσμω Μαρτυρων σεως πορφυ
ραν και βυσσον τα αι αι μα τα η Εκκλησια σε
στο λι σα με ε ε ε ε ε νη δι αυ των βο
α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σε τες οι
κτιρ μες σε κα τα α πεμψον ει ρη νην τη πο λι
τει α σε δω ρησαι και ταις ψυ χαις ημων τω με γα ε λε
ος

Και νυν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα σ τον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα ρ

A νεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γε λοςφω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων
Δόξα.

A ν θρωποι το μνημα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α
ντο Αγ γε λοςτον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι
σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη ρ ημων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Λ ευ χει μο νω ων ο Γα βρι ηλ φαι δρος ε πε
ε ε στη ωσ περ εν ει ει δη α ξρα πης Χρι στῶ
τω τα α α φω και τον λι θον ε κυ λι σεν α
πο τῶ μνη μει ει ου και φο ο βος με γας συ νε ε
σχε σῶ τῶς φρο ρῶς και α αφνω ε μει ναν παν τες
ω σει νε κροι α πο τῶ τα φθ ῶ οι φυ λα κες
και τῶ λι θῶ η σφρα γις αι σχυνθη τε πα ρα νο ο

μοι γνω τε ο ο τι α νε στη Χρι σος
Δόξα.

A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

E πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σαρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Ϟ̣ Κε ϟ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τα θα να α
τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ̣
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Τι τα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι ω μαθη

τριαι κρινατε ο αγραπτων εν τω ταφω Α

γγελος προσηγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ

μεις τον τααφον και ησθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νε εστη τσ μνημα ατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Αι ανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μασθη νολογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπεθηρην ο καιρος πεπαυται

μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Μυροφοροι γυναικες με τα μυρων

ελ θς ς σαι προς το μνη η μα σς Σωτηρ^{υρ} εν η χς ςν
το Α γγε ε λς προς αυ τα ας φθε γγο με ε νς τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{υρ} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τς μνη η μα α τος^{υρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν'} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{υρ}

Π ρο σκυ νς ς μεν Πα τε ε ρα και τον τς ς τς
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{υρ} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{υρ} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{υρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{υρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{υρ} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· ᾠτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος πάλιν Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

^ρ ρα ζει ταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^ν₂₂

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν

αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φο ρντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι

ον κυ ρι ως ^ν ρ

Τὸ Προκείμενον.

^ν ρ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^ν ρ

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

^ν ρ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^ν ρ

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

^ν ρ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ν ρ ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν ^ν ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ν ρ Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὲ γάρ ἐν ἀνομίαις νεληφθὴν καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητὴρ μου

Ιδὲ γὰρ ἀληθεύσας τα ἀδηλα καὶ τα κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ ὄρα ὄρα ὄρα ὄρα ὄρα γὰρ ἀληθῆς θεύσας τα ἀδηλα καὶ τα κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας ἀσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦντα

Χ

Ραντίεσσω καὶ καθάρισομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλιαισιν και ευφρο
συνην αγαλλιαισονται οστε ατεταπεινω με
να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιαση εξαλει
ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεση εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις
μη

Mη απορηση με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανεληση απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιαισιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σϝσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σϝμο οσ χϝς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϝ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μϝ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φϝ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

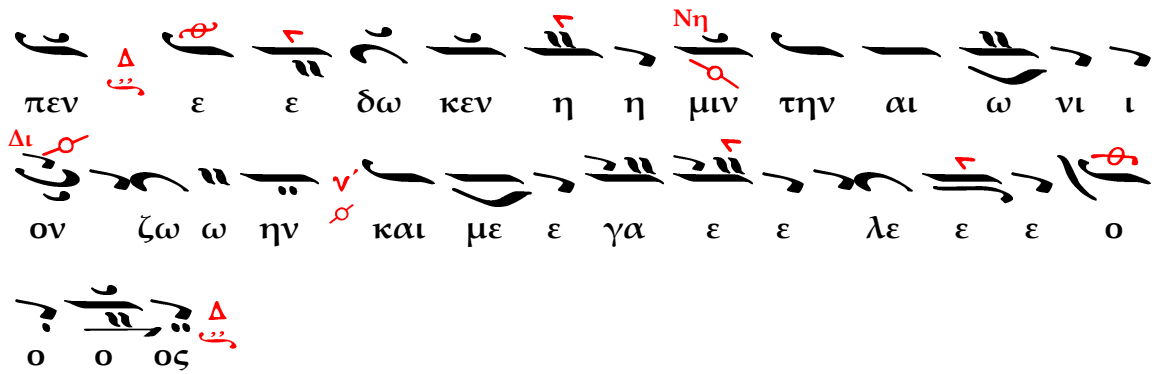
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναίξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπων.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἀμαρτηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι,

Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαιδρυναν πᾶσαν, τὴν οἴκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Δόξα.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁραιοθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανῶσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Δόξα.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐὰς τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ

ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ·
Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν
δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἁγίων Πάντων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη
προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, * διὰ τῆς
Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη
ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων
δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσιν, καὶ
Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Σὺ με * διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ
ἀδελφοθέου. (~†80)**

Στίχ. Καὶ συγγενεῖα καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις,

Χριστοῦ μαθητῶν, ὧ Ἰούδα, καὶ πάθει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀσυγκρίτου,
μαχαίρα τελειωθέντος.**

Στίχ. Ἀσύγκριτον σφαγέντα Κυρίου πόθῳ,

Ἀσύγκριτα στέφουσιν ἀξίως στέφη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσίμου τοῦ
στρατιώτου, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πισιδίας ἀθλήσαντος. (~†89-117)**

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὸς φιλάτην,

Ξίφει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ
ἐρημίτου ἐν Αἰγύπτῳ. (δ' αἰ.)**

Στίχ. Ζήνων, τί καινόν σοι τε καὶ θνητῷ βίω;

Πρὸς Ἀγγέλους ἀπελθε τοὺς ὑπὲρ βίον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Παΐσιου τοῦ μεγάλου. (ε' αἰ.)**

Στίχ. Ἐγὼ σε, Παῖσιε, ἄγγελον λέγω

Φύσει μὲν οὐχί, ἀλλὰ τῷ ξένῳ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρσικίνου

(Ursicinus) τοῦ ἱατροῦ, ἐν Ῥαβέννη ἀθλήσαντος. (†67)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσίμου, τοῦ ἐν Σπολέτω (Spoleto) τῆς Οὐμβρίας ἐπὶ Τραϊανοῦ ἀθλήσαντος. (†110)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαυδεντίου (Gaudentius), Κυλματίου (Culmatius) καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἀθλησάντων ἐπὶ Βαλεντινιανοῦ α΄. (†364)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰννοκεντίου, ἐπισκόπου Κενομανόρου (Cenomanorum, Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†559)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεοδάτου (Deodatus) ἐπισκόπου Νοβιοδούνου (Noviodunum, Nevers) ἐν Γαλλίᾳ. (†679)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Χιλδεγρίμου (Hildegim), ἐπισκόπου Σαλόνης παρὰ τὴν Μάρνη (Châlons-sur-Marne) ἐν Γαλλίᾳ. (†827)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρούνου (Bruno), ἱεραποστολικοῦ ἐπισκόπου ἐν Πρωσσίᾳ. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥομουάλδου (Romuald), ἡγουμένου Καμαλδόλι (Camaldoli) Ῥαβέννης. (†1027)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ τοῦ Σενκούρκ. (†1467)

Στίχ. Κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ ἡδέα τοῦ βίου,
Βαρλαάμ πατεῖ ἀσκήσας φιλοθέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, α΄ πατριάρχου Μόσχας. (†1607)

Στίχ. Ὁ Ἰώβ δίκαιος, ὡς Ἰώβ ὁ πάλαι,
Ἀλλὰ καὶ πολύτλας ὡς ἦν οὗτος ἔφυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Χιλανδαρινοῦ. (ιη΄ αἰ.)

Στίχ. Ὁ Παῖσιος μονῆς Χιλανδαρίου,
Νέος ἐφάνη βλαστὸς Ἁγίου Ὕρους.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ σήμερον ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶ τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμῶν τοὺς φίλους.
Εἶ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θεο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θεο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξη σ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ σ σαρ κω σε ως σ τ ε υ ψι
 στ ε ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησ αυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T οις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

σθαι λε γοντα ε ε ξσ σι ι αν λα βειντων α νω ω

και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πτι ζειν ει εις το ο ο νομα τϛ Πα α τρος ε ε θνη
 πα αν τα και τϛ Υι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ και Α γι
 ϝ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω
 ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ας

Ἔτερον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Τον Βα πτι στην και Προ ο δρο μον Α πο ο
 στο λϝ ϝ Προφη η τας Μαρ τυ ρας Ι ε ρα αρ χας
 τε Α σκη η τας και αι Ο σι ι ϝ Ι ε ρο μαρ τυ
 υ ρας α α μα φι λο ο θε ϝ ϝ γυναι αι κας και
 τϛ Δι και ϝ α α παντας και Α α γγε λω ωντας
 τα α ξεις χρε ω στι κω ω ω ω ως υ μνοις κα
 τα στε ψω μεν δυ υ σω πϛ ϝν τες της δο ξης
 τϛ των τε ευ ξα σθαι προς Χρι ι στϛ τϛ ϝ Σω τη η
 ρος

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οα νω δο ξα ζο ο με νος θε ι ι κως

υ υπ Α γγε ε λων κολ πων πα τρω ων Α α χραντε
 μη ε εκ στας α α πορρη η τως τοις κα τω συ να νε
 στρα α φη συ δε ταυ τη ης υ πη ηρ ξας της
 σω τη ρι ας προ ο ξε νος εξ α α γνων σθ ς αι
 μα α των τσ τω Α γνη η η η η υ περ λο γον
 σαρ κα δα νει ει σα με ε νη ον αι τη σαι τοις
 δσ ς λωιςσ λυ τρον δσ ναι αι πταισμα α των

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λωι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρεπει υμνοστω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οισ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρων και φι λα ανθρωω πος

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαντο ^ε ^χ αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ ^δ α φθα ρ
σι ανταιψυ χαι αις η η μων ^ν ^δ

^χ Αινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις αυτου ^Δ ^δ αι νει τε αυ

τον κα τα το ^χ ^ρ πλη θοσ της με γα λω συ νησ αυ τς ^ν ^δ

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^ν ^δ φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ^ν ^δ ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε ^ν ^δ δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν ^ν ^δ

^χ Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος ^Δ ^δ αι νει τε αυ ^χ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^ν ^δ

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας ^Δ ^δ τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^ν ^δ τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Τ ς Α γι ς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη

ε θαν μα στωσε τα αυ τϵ γαρ σι ι γ μα τα και αι πα

θη μα τα εν τη σα ρ κι α νε δε ξαν το εν

τϵ ς τοις κο σμη με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις

προ φα νως α να θε με νοι ς υ μνη σω μεν ως α

μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις

της Εκκλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τ ς Α γι ς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη

ε θαυ μα στω σε τα αυ τς γαρ στι ιγ μα τα και αι πα
θη μα τα εν τη σαρ κι α νε δε ξαν το εν
τς υ τοις κο σμυ με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις
προ φα νως α να θε με νοι υς υ μνη σω μεν ως α
μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις
της Εκκλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
ει ση κς σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων
αυ των ερ ρυ σα το αυ τς υς

Σ υν Προ φη ταις Α πο στο λοι οι συν Ο σι
οις Δι δα σκαλοι συν Ι ε ρο μα αρ τυ σι πα αν τες
Δι και οι και γυ ναι κων αι α θλη σα σαι και
πο ο θω α σκη σα σαι των Α γι ων η πλη θυς
και Δι και ων τα ταγ μα τα α ευ φη μει σθω σαν ι
ε ραι αις με λω δι αις ως της α νω Βα σι

λει ασ κληρο νο ο μοι ως Πα ρα δει σς οι κη το
ρες

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ τς

Ο ι την γην ου ρα νω σα ντε ες α ρε των

εν φαι δρο τη τι οι Χρι στς τον θα α να τον μι ι μη

σα με νοι α θα να σι ας την προ ξε νον ο

δο ον οι βα δι σαν τες οι τα πα θη των βρο των

χει ρορ γι α της χα ρι τος εκ κα θα ραν τες οι εν

ο ο λω τω κο σμω ο μο ψυ χως ε να θλη

σαν τες γεν ναι αι ως α νευ φη μει σθω σαν Μα ρ τυ ρες

Ἦχος Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Ε Πα ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε νοις ^{Νη} δι α την χα μο θεν ^{Πα} ε ε πα
 αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
^Μ και προ σκυ νη η η σα α αν τες ^{Πα} Α αυ τον και την
 δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου
^{Πα} ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α
 νο ον ε ξα πε ε στελ λο ον το ο κη η ρυ υ υ
 υ υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να α α α
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ρα α α α να στα α σι ρι ι ι ι ιν και την εις
 ου ρα νους α πο ο κα τα α α α στα α α α σιν
 οι οι οι οις και αι συ υν δι αι ω ω νι ι ι ι
 ζει ειν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει ει ει
 λα α α α το Χρι στο ο ος ο Θε ε ος και Σω τηρ
 τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι-θ

^Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις εν δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ω ντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

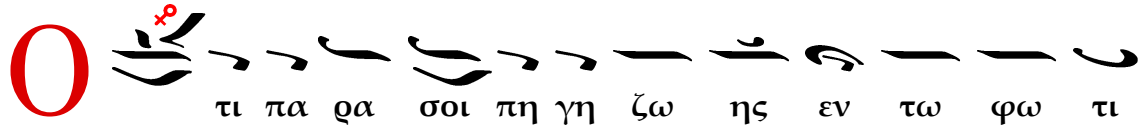
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το σος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

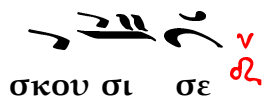

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

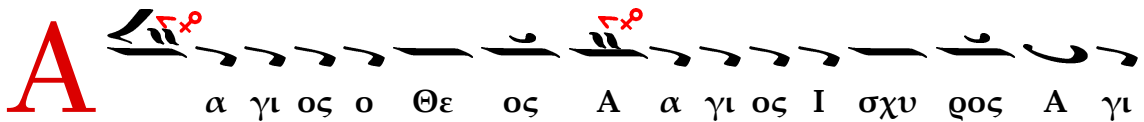
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ο σμου

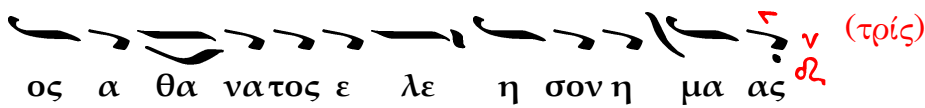
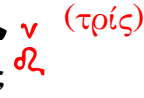
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

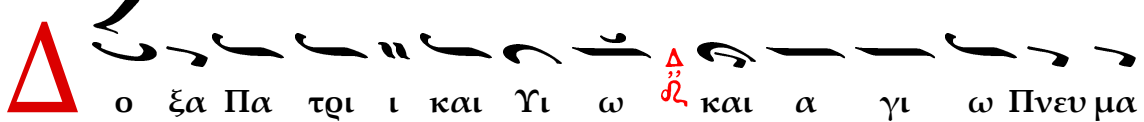

σου ο ψο με θα φω ως

Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α
α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

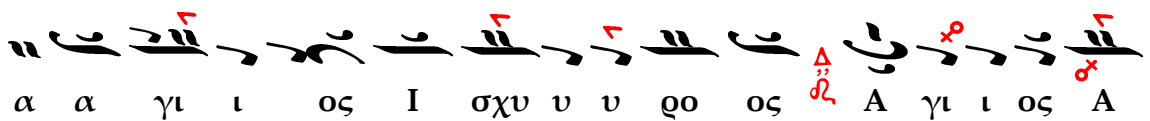

Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

Α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν. χ

Α
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας ^ν_{δλ}

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι
α ρρη ξας τῶ α δῶ ^Δ_{δλ} ε λυσας το κα τα κριμα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ^β_{γλ} παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρυ σα με νος ^ν_{δλ} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις A
πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
ρυγμα ^ν_{δλ} και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεστη
οι κῶ με νη ^Δ_{δλ} μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε ^ν_{δλ}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^β_{γλ} Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν_{δλ}

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_{γλ}

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα
φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος: Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α
Ἦχος Πλδ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα
φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἦχος Δι θ

Τ ων εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σ' ως πορ φυ
ραν και βυ σ σον τα αι αι μα τα η Εκ κλη σι α σ' ε
στο λι σα με ε ε ε ε ε νη δι αυ των βο
α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σ' τ' σ' οι
κτι ρ μ' σ' κα τα α πε μ' σ' ον ει ρη νην τη πο λι
τει α σ' δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων τω με γα ε λε
ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ϝ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ϝ
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
 τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον

Ἦχος Πλ' Γα ρ

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τερ γω τη ης
κτι σε ε ως η Οι κς με νη προ σφε ρει σοι
Κυ ρι ε τς Θε ο φο ρς Μα ρ τυ υ ρας ταις αυ
των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
κλη σι ι αν σ δι α της Θε ο το κς συν τη
ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ς

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ

Χ Ε εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ

ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ

Χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ

τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις

νε ε ε φε ε ε ε λαις

Θ αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ

ει ση κσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψεων

αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τς

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ

δι αν και τς τα πει νς τω πνε ευ μα α τι

σω ω ω ω σει

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
(τ' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς: Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος: καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος: Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες

και αι αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω

ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε λε

ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α

α α α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η

ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω με ε θα α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^ν

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν Κυ ρ ι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ ²²

ϑ ϑ ϑ ^ν και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ ²²

υ ση ης μϛ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϛ

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ

ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ϛον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ^{ν'} ₂₂

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις ^{ν'} ₂₂

Α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

Α α α α μη η η η η η η η ην ^{ν'} ₂₂

Σ ε υ υ μ ν ς ς μ εν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς
με ε ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι
ε²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς
ς²² ο Θε ε ο ο ο ς η η η μων²²

Α ξι ι ο ν ε ε ς ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς²² μα κα α ρι ζει εν σε ε ε ε τη η
η η ν Θε ε ο ο το ο ο ο κ ο ν²² την α ει μα α
κα ρι ι ς ο ν και πα να α μ ω ω μη η
τον²² και μη η τε ε ε ρ α α α τ ς ς Θε
ς ς ς η η η η μων²² την τι μι ω ω τε
ε ε ρ α αν των Χε ρ ς ς βι μι και εν δο ο
ξο τε ε ε ε ρ α α αν α συ υ γ κ ρι ι ι ι
τω ω ω ω ς τω ω ω ν Σε ε ε ε ρ α α α αφι μ
²² την α δι α α φ θ ο ο ο ο ο ο ο ρ ω ς Θε
ο ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ο ο ο ν τε ε ε

ε κχ ϝ ϝ ϝ σαν ^ν ρ την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον ^ν ρ σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ν ρ

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

^{Νη}
Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ ρ μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο τό ο ο κον ^Δ ρ την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
^{Νη}
 ω ω μη η η η η τον ^Δ ρ και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων ^ν ρ την τι μι ω τε ε
^Δ ρ
 ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι ^ν ρ και εν δο ξο
^{Νη}
 τε ε ε ε ρα αν ^Δ ρ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^ν ρ την α δι α
^Δ ρ
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
^ν ρ
 κχ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ον τως Θε ο τό ο ο ο

Δι
 κων σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 Νη
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Νη
A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ι ζει εν σε ε την Θε ε ο
 το ο ο κων την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κω ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο

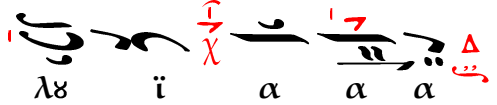
αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε αι αι νε ε σι ι
 ι ι ι ι ι ι ις Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϝ

 Α λλη λᾰ ἰ ἄ Α λλη λᾰ ἰ ἄ Α λλη

 λᾰ ἰ ἄ ἄ ἄ

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ὄ ευ λο γη με

 νον ἄ πο τᾰ νυν και ε ὡς τᾰ αι ὡ ὡ νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ὄ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ἄ πο τᾰ νυν και ε ὡς

 τᾰ αι ὡ ὡ νο ο ος